Ao. 1858. **No. 40.**

Zaturdag **3 April.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 2 April 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 1e. dezer maand No. 10, is aan den minderjarigen H e r m a n u s L o d e w i j k A l f r e d C l a s s e n vergund, zich voortaan te noemen:

Hermanus Lodewijk Alfred Fluegel.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

29 Maart. Van het slavenkind *Albert*, geboren in 1857, moedersnaam *Christina*, aankomende J. A. d e V r i e s.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

2 Apr. Van de Slavin *Seraphina*, geboren in 1834, moedersnaam onbekend, toebehoorende aan F. G. C a u p a i n.

» » Van de Slavin *Lena*, geboren in 1834, moedersnaam onbekend, en hare dochter *Carolina*, geboren in 1853, toebehoorende aan de minderjarige F. E. R e i j k e.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.
POST-KANTOOR.

De op **Maandag** den 5den dezer, per de Koloniale Schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. MEIJER, naar *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* te verzenden Brievenpakketten zullen op dien dag des morgens ten **10 URE** worden gesloten.

Wordende tevens belanghebbenden herinnerd dat de Brieven voor *Groot Brittannie* bestemd, van H e d e n af, aan eene *gedwongen frankering* onderhevig zijn, en dat de Brieven en gedrukte stukken ter *frankering*, niet later dan tot **9½ URE** worden aangenomen.

Paramaribo, den 1 April 1858.

De Ambtenaar tijdelijk belast met de Posterij,
E. C. WESENHAGEN.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopen week is bij de Politie opgaaf gedaan dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Marius*, aankomende F. M a z e r.

Het slavenmeisje *Susanna*, aankomende A. L a n g g u t h.

Terwijl sedert 1o. Maart nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Johannis*, aankomende R. J. G o l l e n s t e d e.

De slaven *Jolicoeur*, *François* en *Jacob*, aankomende Plant. *Voorburg*.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834 (G. B. No. 1) vastgesteld.

Paramaribo, den 2 April 1858.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de UITGAANDE REGTEN zullen geheven worden der gedurende het *tweede kwartaal* dezes jaars dezer kolonie uit te voeren navolgende P r o d u c t e n, zijn bepaald als: van

Arrowroot en *Gomma*	op	f	25,00	per	100 pond.
Banannen	»	»	— 40	»	bos.
Confituren	»	»	2,00	»	stoop.
Huiden	»	»	13,00	»	100 pond.
Kakao	»	»	33,00	»	100 »
Katoen (schoone)	»	»	34,00	»	100 »
Katoen (vuile)	»	»	17,00	»	100 »
Koffij (heele)	»	»	28,50	»	100 »
Koffij (gebroken)	»	»	14,25	»	100 »
Koorn (*gepeld* in vat.)	»	»	10,00	»	100 »
Koorn (ongepeld)	»	»	6,00	»	600 spier.
Kwassiehout	»	»	1,00	»	100 pond.
Melassie	»	»	25,00	»	100 gallon de gallon berekend op 6 Am. pinten.
Oranjeschillen	»	»	10,00	»	100 pond.
Patattes	»	»	1,00	»	100 »
Pindaas	»	»	4,00	»	100 »
Rijst	»	»	12,00	»	100 »
Rijst (ongepeld of in de bast)	»	»	6,00	»	100 »
Rum en *Dram* ter sterkte van 20 graden *hygrometer* en daarboven	»	»	125,00	per	100 gall. de gall. berekend op 6 Amst. p.
en ter sterkte beneden de 20 graden *hygrometer*	»	»	40,00		
Suiker	»	»	10,30	»	100 pond
Toncaboonen	»	»	50,00	»	100 »
Vischlijm	»	»	25,00	»	100 »

Amsterdamsch gewigt en maat.

Van alle voortbrengselen dezer Kolonie in deze prijsregeling niet opgenomen, zal bij den Uitvoer het regt worden geheven, volgens eene alsdan te bepalen billijke waarde, met uitzondering van *Houtwaren*, welke *vrij* zijn van Uitgaande Regten.

Paramaribo, den 29 Maart 1858.

De Administrateur van Financien voornoemd,
A. DE MAN.

Transport.

[4441] Den 30 Maart 1858. J. F. F a v e r e i j, Vendumeester, aan G. J. V o l k e r s voor den minderjarigen J a c o b u s R i c h a r d W o l k e r, van het Huis en Erf N. W. La. E No. 181, O. W. La. D No. 732*b* en het Erf N. W. La. E No. 177, O. W. La. D No. 870.

Paramaribo, den 31 Maart 1858.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

NIEUWSTIJDINGEN.

Fransch Guyana.

Aan een overzigt van de aan het Bestuur van *Fransch Guijana* ingediende rapporten omtrent den toestand der verschillende districten gedurende het vierde kwartaal 1857, ontleenen wij het volgende:

MACOURIA.

De arbeid wordt genoegzaam regelmatig uitgevoerd. De noodzakelijkheid om zich, uithoofde van het gebrek aan voedingsmiddelen, met de aanplanting van Manioc (Cassave) onledig te houden, heeft, gedurende eenigen tijd, vele handen aan de kultuur van stapelproducten onttrokken. De kultuur van Sea-Islands katoen begint, naar plaatselijke gesteldheid, eene zekere mate van uitbreiding te erlangen.

De Immigratie heeft in dit district eene zeer goede uitwerking te weeg gebragt. Eenige plantaadjen beginnen zich te herstellen, en de eigenaren zijn genegd meerdere immigranten in dienst te nemen. De wegen zijn overal in goeden staat, doch de opzigters hebben zich niet met al de noodige naauwgezetheid van hunnen pligt gekweten.

SINNAMARY.

De veeteelt heeft een voorspoedig aanzien. Stallen zijn opgerigt, de weiden goed onderhouden en drinkplaatsen voor de beesten aangelegd, zoodat het vee, geregeld naar den stal terugkeerende, minder ter prooi aan de tijgers zijn. — Aan deze,

door de eigenaren genomen maatregelen, en aan de zorgen, welke thans aan het vee worden gewijd, mag men de gunstige uitkomsten toeschrijven, die algemeen zigtbaar zijn.

De kultuur van roucou (koesoewee) is, uithoofde der lage prijzen van dit artikel, stilstaande; die van het katoen daarentegen erlangt langzamerhand uitbreiding.

Voedingsmiddelen zijn op zoo ruime schaal geplant, dat men een' overvloedigen oogst verbeidt.

De Houtvellingen ondervinden het gevolg van het gering getal arbeiders, dat zich op die nijverheid toelegt, en van de ziekten die hun den voortgang verhinderd hebben.

De dienst der politie is naar behooren waargenomen.

Approuague.

De arbeid neemt toe; de voortbrengselen van den landbouw vermeerderen zich en nieuwe aanplantingen treden te voorschijn.

De werkplaatsen worden hersteld en de groote eigendommen vertoonen, ten gevolge van den invoer van arbeiders, eene merkbare uitbreiding.

Eenige verstoringen hebben op zekere effecten plaats gehad, doch welke toegeschreven moeten worden aan de zamenstelling der werkplaatsen, alwaar Indiaansche en Afrikaansche immigranten met inlandsche vrijgemaakten zijn vereenigd. — Die onrustige bewegingen verdwijnen evenwel van lieverlede, ten gevolge van een bevredigend en voorzigtig bestuur.

De kleine grondeigenaars zijn arbeidzaam; doch de lage prijs van de Roucou heeft de kultuur van uitvoerproducten ontmoedigd. — Zij geven de voorkeur aan de aanplanting van voedings artikelen, waartoe de ligging van dit district zeer voordeelig is.

De dienst der policie, bijgestaan door de gendarmerie, voldoet in allen deele aan de verwachting.

Mana.

— De bevolking vermeerdert zich door arbeiders van andere districten, die zich met er woon naar Mana begeven, waarvan de afgezonderde ligging hun beter schijnt te bevallen. Zij wanen zich hier ontslagen van de verpligting tot verhuring, die de wet elders vordert.

De arbeid lijdt, en is ver van regelmatig; de kultuur is daardoor gedrukt. De voortbrengselen van uitvoer zijn stationnair. De schaarschheid van levensmiddelen op alle deelen der kolonie, heeft de inwoners van Mana aangespoord om eene zekere hoeveelheid rijst en caouc (kassavemeel) naar de hoofdplaats te verzenden; doch op het einde van het kwartaal was de onderneming verflaauwd en schenen de hulpmiddelen uitgeput, terwijl de hooge marktprijs van de rijst en de couac te Caijenne de speculatie der inwoners van Mana niet schijnt te hebben doen stand houden, zoodat de aanplanting van kost geene uitbreiding heeft verkregen.

Het onderhoud van den gemeentegrond is niet met de noodige zorg geschied. — Zij die de concessien verkregen hebben, betoonen zich onwillig in het vervullen hunner verpligtingen.

De houtvellingen kunnen zich, uit gebrek aan handen, moeijelijk staande houden.

De veestapel heeft een goed aanzien.

Het openbaar onderwijs wordt, door de geestelijke zusters van St. Joseph, aan wier leiding de gemengde armenschool, (bij besluit van 3den November 1854 in het leven geroepen) is toevertrouwd, steeds krachtig voorgestaan.

Het lepreuzen-etablissement ondervindt het goed bestier van den daarmede belasten geneesheer. De sterfte is er zeldzaam. Bij eenige lijders is de ziekte verdwenen en zijn dezen, na zich aan een door het bestuur bevolen onderzoek der faculteit onderworpen te hebben, uit het Etablissement ontslagen.

De Melaatsen bebouwen voedingsmiddelen; en van het surplus van hun verbruik van couac, hebben zij, gedurende de drukkendste oogenblikken van schaarschte, de bevolking van Mana, bij uitzondering, kunnen te hulp komen.

— De *Moniteur de la Martinique* bevat een artikel omtrent de kultuur van tabak, die in de omstreken van *Basse Terre* en in de stad zelve met goed gevolg in het klein is beproefd geworden; althans wordt gemeld dat van 62 voeten gronds, vier maanden na den verbouw, 18 kilog. 600 gram. tabak, ter waarde van 74 fr. 40 c. is getrokken; een resultaat, hetwelk doet gelooven, dat de kultuur dier plant eene belangrijke aanwinst zal worden op het gebied der uitvoerproducten.

Industrie. — Pauperisme.

(*Uit het Alg. Handelsblad.*)

In den laatsten tijd hebben de belangen van de nijverheid de aandacht eenigzins getrokken, ten gevolge van onderscheiden wettelijke maatregelen, waarbij deze tak van volksbestaan groot belang heeft. De ongunstige toestand waarin de suiker-industrie zich ook bevindt, naar ons en veler gevoelen ten gevolge van wettelijke maatregelen, heeft tot velerlei gedachtenwisseling aanleiding gegeven. In het algemeen is het eene waarheid, dat hoe meer de regering en de wetten des lands zich bemoeijen met takken van volksbestaan, men dikwijls ondervindt, dat die werking eer nadan voordeelig is. Dit ondervindt men ook vooral in den jongsten tijd in ons land, en dit is een punt dat des te meer de aandacht verdient, omdat de nijverheid in Nederland zich in de laatste jaren met kracht heeft ontwikkeld, zonder steun van regeringswege en zonder op onzen bodem inheemsch te zijn. In het naburige Belgie daarentegen was de nijverheid van oudsher eene der hoofdbronnen van volkswelvaart. De regering heeft ten allen tijde daar veel voor de industrie gedaan.

Eene, kortelings in de Belgische kamer van Afgevaardigden, gevoerde discussie, geeft ons aanleiding tot het maken van eenige opmerkingen. Bij de beraadslaging over de begrooting van het departement van binnenl. zaken, op 12 Febr. jl., ontstond in de kamer van afgevaardigden te Brussel bij de behandeling van de afdeeling nijverheid eene discussie over een cijfer van 70,000 francs, dat voor het onderwijs in de industrie, op die begrooting is uitgetrokken. Een der leden meende, dat dit cijfer verminderd kon worden, op grond dat de *ateliers d'apprentisage* in sommige plaatsen eene veel te aanzienlijke subsidie ontvingen in evenredigheid tot het getal leerlingen, hetwelk daar een ambacht leerde. Dien ten gevolge ontstond eene gedachtenwisseling, zoowel over de werking van die ateliers, als over het cijfer. Daaruit bleek, dat toen in 1847 de armoede in de beide Vlaanderen grooter en nijpender was geworden, ten gevolge van het verval der linnenweverijen, op 10 Jan. 1847 door den Heer de Theux een besluit werd onderteekend, waarbij ***ateliers d'apprentisage*** in het leven werden geroepen. De Heer Rogier, die kort daarna optrad, heeft aan den toen genomen maatregel uitvoering gegeven en de wijze waarop dit door hem verrigt werd, heeft hem in de zitting van 12 Febr. jl. door mannen van verschillende partijen, regtmatige hulde doen toebrengen. De staat besloot daarbij de ongelukkige Vlaanderen te gemoet te komen, niet alleen door ***werkverschaffing*** voor een zekeren tijd ***aan de volwassenen***, waarvoor herhaaldelijk door de wet groote sommen werden aangewezen, maar door te trachten ***op het jongere geslacht te werken***, en aan dit ***een middel van bestaan*** te verschaffen. De gemeenten werden aangespoord om voor de kinderen van de arbeidende klasse, die meer en meer in verval geraakte door de nieuwere wijze, waarop de linnenweverij werd gedreven, ***ambachtsscholen*** op te rigten, waarin ***het jongere geslacht zou worden onderwezen*** in de betere en nieuwere methode van linnenbereiding; de bewerking van zijde, die in Vlaanderen vroeger geheel vreemd was, werd evenzeer eenigen tijd later in die ateliers aan de kinderen geleerd. De staat zelf onthield zich intusschen van de oprigting van dergelijke inrigtingen, maar ondersteunde ze overal door eene subsidie, waar de gemeente of de provincie tot de oprigting besloot.

De heilzame vruchten van dezen maatregel worden bijna algemeen erkend. Toen de beide Vlaanderen meer en meer in verval waren geraakt, overdekte eene menigte jonge vagebonden en bedelaars het land. Zij werden thans opgeleid tot ambachtslieden en het resultaat was, dat in de tien volgende jaren ruim 10,000 nijvere werklieden, die geleerd hadden ***door arbeid*** hun brood te verdienen, uit die ateliers te voorschijn kwamen. Langzamerhand hebben de Vlamingen zich hersteld van het verval, waarin hunne provincien geraakt waren; terwijl in Frankrijk en elders het socialisme Europa dreigde te beroeren, bleven de Vlamingen rustig tegenover dergelijke inblazingen. De nieuwe inrigting van de industrie der linnenweverij, werd meer en meer in toepassing gebragt en de zijde-fabrikatie belooft in die provincien eenmaal hoogere vlugt te zullen nemen; werkeloosheid werd vervangen door arbeid; aan den werkman werd zijn loon betaald, in plaats van hem eene aalmoes te schenken. Dat alles geschiedde met zeer weinige geldelijke opoffering, want de subsidie van ***staatswege*** voor die ambachtsschool werd langzamerhand van 250,000 tot op 70,000 fr. verminderd, welk bedrag thans nog op de begrooting voorkomt en waardoor het mogelijk is 80 ateliers te subsidieren.

Deze uitkomst heeft bij ons de vraag doen ontstaan: zou het Nederlandsche gouvernement niet iets kunnen doen, om het pauperisme in de groote steden op eene dergelijke wijze tegen te gaan, en de industrie in de hand te werken? Wat zien wij toch in ons land gebeuren? Wij bezitten kolonien van de maatschappij van weldadigheid, die schatten aan de gemeenten en aan het rijk kosten, en waarvan de stichting en de inrigting op zich zelve lofwaardig mogen zijn, maar die, uit een financieel oogpunt althans, de meest ongelukkige resultaten hebben opgeleverd. Wij behoeven niet te treden in de geschiedenis der maatschappij van Weldadigheid, om dit aan te toonen; wat er nog in den jongsten tijd gebeurd is, is van algemeene bekendheid.

Het is evenzeer een feit, dat de kolonisten van de Maatschappij meestal dáár hun leven doorbrengen en zelden als nijvere en brave arbeiders in het maatschappelijk leven terugkeeren. Het is evenzeer onmiskenbaar, dat in menige gemeente oneindige moeijelijkheden over de armlasten en de bijdragen voor de

maatschappij van weldadigheid ontstaan, terwijl de bedelarij elders wordt geduld, omdat men liever niet de kosten wil dragen of die niet dragen kan om die te weren. Wij behoeven er evenmin op te wijzen, dat algeheele verwaarloozing van zoo vele kinderen het gevolg van zulk een' toestand is, terwijl men door de oprigting der *ateliers d'apprentisage* in Belgie daarenboven het middel in de hand heeft, om door *onderwijs*, te werken op de *beschaving*, de *verbetering* en de *veredeling* van toekomende geslachten, waaraan ook Nederland zoo groote behoefte heeft.

Wij hebben een en ander uiteengezet, omdat wij het nut der zaak willen aantoonen. Of het Nederlandsche gouvernement iets zal doen om aan de industrie arbeiders te leveren en daardoor tevens het pauperisme te weren, gelooven wij niet. Wij bevelen echter het ontwikkelde denkbeeld aan de overweging van het publiek aan, omdat het strekken kon verbetering van den toestand der laagste klassen; omdat daardoor de *aalmoes* door *loon* kon worden vervangen; omdat elementen van *onrust* en *wanorde* in de maatschappij veranderd konden worden in die nuttige bedrijvigheid.

Iets over Kolonisatie in Noord-Amerika.

De bekende reizigster, Mevr. de Wed. Storm, die men bijna de Nederlandsche Ida Pfeiffer zou kunnen noemen, werkt nog altijd met ijver aan het plan eener door haar ontworpen Nederlandsche kolonisatie in den staat Tennessee, gelegen in een der Zuidelijke of slavenhoudende staten van Noord Amerika.

In sommige dagbladen der Ver. Staten wordt dit plan besproken en onder andere is in den *Nieuwsbode*, te Sheboygan uitgegeven, een betoog geleverd, over de zwarigheid welke er in gelegen is, om eene Nederlandsche volksplanting in een' slavenhoudenden staat te vestigen.

Mevrouw de Wed. Storm heeft de in dat blad gemaakte bedenkingen beantwoord en o. a. gezegd:

Vernemende, dat er onder meerdere, eene groote bloeijende kolonie van Duitschers, in de gebergten van Z. Carolina, tot stand gebragt en door hen eene stad, Walhalla genaamd, gesticht was, zoo begreep zij, om het belangrijke der zaak, derwaarts te moeten heen gaan, zich van alles in eigen persoon te overtuigen, en tevens raad in te nemen, doordrongen van de bezwaren eener goede verwezenlijking harer plannen, ook in zoovele andere opzigten.

Zij vond in de fraaije, zeer schoon in de bergen gelegene stad Walhalla, verlichte, arbeidzame Duitschers, meestal menschen, die vroeger zonder de minste middelen, ja, sommigen bijna ontbloot van kleederen, op dezen zich met reuzenschreden ontwikkelden, gelukkigen bodem, aanlandden. Zij verzekerden dat zij nimmer eenige moeijelijkheden, hoegenaamd, evenmin van de slavenhouders als de slaven ondervonden hadden, dat zij integendeel steeds met achting door allen behandeld en door het bestuur van den Staat beschermd waren geworden.

Schrijfster trachtte daarop onderhandelingen met die Duitschers aan te knoopen, tot uitbreiding der kolonie, met eene Nederlandsche nederzetting, waardoor zij hoopte vele moeijelijkheden, zoo onvermijdelijk aan het oprigten eener geheel nieuwe verbonden, te kunnen vermijden.

Haar al hare pogingen stuitten af op de hooge prijzen van het land, dat sints de vestiging dier bloeijende kolonie zeer in prijs gestegen was, vooral nadat, grootendeels door de belangrijke inschrijvingen dier vroeger zoo arme Duitschers, weldra een spoorweg voleindigd zou worden, die, langs de stad loopende, haar in directe verbinding met verschillende staten der Unie zou brengen. Daarenboven was het klimaat daar veel warmer, het land niet zoo vruchtbaar en de ligging niet aan bevaarbare rivieren; zeker belangrijke en niet te versmaden redenen, waardoor haar later het gekozen terrein in Tennessee veel geschikter tot bereiking der zoo veel omvattende plannen voorkwam. Zij vernam toch daar de uitmuntend geslaagde druiven cultuur, en hoewel zij den onderzoeklievenden en kundigen schrijver volkomen toestemt, dat deze voor eene kolonie van zulk eenen omvang als de voorgestelde, niet tot grondslag mag liggen, zoo veroorloofde zij zich toch daarbij op te merken, dat *het land niet minder voordeelig voor de veeteelt* geschikt is, terwijl het vee door het milde klimaat beschermd, bijna het geheele jaar door, daar zonder stalling zijn eigen voedsel kan vinden, terwijl er paarden en vooral muildieren, zoo gezocht en zoo duur in het zuiden, aangefokt en groote kudden schapen door jeugdige herders en honden beschermd, op de bergen geweid kunnen worden.

Misschien is de grond, behalve door het ter voeding benoodigde groen en groenten, zeer voordeelig voor andere produkten geschikt, zoo als bijv. eene beplanting met Chineesch suikerriet uitmuntende uitkomsten opleverde, terwijl vruchtboomen van allerlei soort, waaronder vooral perzikken, appels en peren, onder de rijk met vruchten beladen takken nederbogen. Bijna zeker zal ook daar de moerbezienboom welig tieren, en later de oprigting van zijdenfabrieken, enz. mogelijk maken.

Te Tennessee zijn de met zwaar bruikbaar boomgewas beplante bosschen goedkooper en de gezaagde houtsoorten veel duurder te verkoopen dan in de vrije staten, terwijl alle machines er niet, even als daar, gedurende een gedeelte van den winter, behoeven stil te staan.

De rijkste mineralen, steenkolen, ijzer, verschillend schoon marmer en andere ertsen, enz., zijn er nog grootendeels geheel ongebruikt, bij gebrek aan de belangrijkste hefboomen: »kennis, kapitaal en arbeidskracht."

Het westen is bijna overal zeer ongezond, bijzonder aan de oevers van den Missisippi, terwijl daarentegen Tennessee tot de gezondste staten der geheele Unie behoort, en onbegrijpelijk veel vereenigt, waarop, met goede gronden, de duurzame bloei eener kolonie verwacht mag worden.

Nadat om al de genoemde redenen, deze in geologie en mineralogie zoo rijke Staat, boven al de anderen, door de schrijfster was uitgekozen, kreeg zij toevallig een boekje onder de oogen, getiteld: *Rathgeber für Auswanderingslustige*, door T. Bromme en in 1846 te Stuttgart, in de Hoffmansche Verlags Buchhandlung, uitgegeven, waarin door eenen Duitscher, die 12 jaren in Amerika doorbragt, de staat Tennessee en wel een kanton, naast het door haar opgegevene, als een der in alle opzigten hoogst aanprijzenswaardige oorden, tot kolonisatie voor Europeanen, wordt aangewezen, ook grootendeels op dezelfde gronden, welke haar, zonder iets van dat werkje te weten, zoo zeer in het oog gevallen waren.

Ik wensch intusschen, zegt de schrijfster, zelfs niet door aandrang van al die drijfveeren, de vestiging eener kolonie voor mijne landgenooten voor te slaan in eenen staat, van welks medewerking en bescherming ik mij niet vooraf stellig verzekeren kan. Ik ben thans, behalve vele persoonlijke bijeenkomsten met den gouverneur van Tennessee, met het bestuur van dien staat in briefwisseling; het besluit en antwoord daarop zal mijne keuze bepalen."

Niemand zal tegenwoordig den invloed der spoorwegen op de maatschappij kunnen ontkennen. En toch toen George Stephenson het eerst sprak van een lokomotief, die den weg van New Castle naar London met 15 Eng. mijlen snelheid in het uur zoude afleggen, was er geen voerman op de geheele lijn der straatwegen, die geen medelijden had met den armen gentleman, bij wien het denkbeeld was opgekomen. Toen de ingenieur zijne plannen voor eene kommissie uit het parlement ontwikkelde overlaadden hem de geestrijkste mannen, zoowel als de meest geesteloozen met verwijten, spot en verachting. Toen werd aan de wetgevende magt verzocht, eene grootere snelheid van de treinen dan 8 of 10 mijlen in het uur te verbieden, en ze dus niet grooter toe te laten, dan de postwagens hadden.

Thans is door het gemak van het vervoer de toeneming van het aantal reizigers zoo groot, dat indien men tot het oude middel van personen-vervoer wilde terugkeeren, dit in Engeland jaarlijks 60 millioen £ aan de reizigers zoude kosten, terwijl nu deze met hunne goederen voor 20 millioen £ worden vervoerd. In dit opzigt bedraagt dus de besparing van kosten door de spoorwegen 40 millioen £ jaarlijks.

Het aantal beambten bij de spoorwegen is aanzienlijk. Alleen dat van de Noordwestbaan in Engeland is grooter, dan dat van legers, die beslissende veldslagen hebben geleverd; het bedraagt 13000 man. Maar behalve aan de eigenlijke beambten, geven de spoorwegen aan eene menigte menschen arbeid. Rekent men allen, die aan en voor het spoorwegnet in Engeland werkzaam zijn met hunne huisgezinnen dan is er ongeveer een half millioen menschen of nagenoeg een vijftigste der bevolking die middellijk of onmiddellijk van de ijzeren baan afhangen. Het aantal van hen die vroeger evenzoo van de postwagen diensten leefden kan in geene de minste verhouding daarmede komen.

Ook de besparing van tijd bij het vervoer der spoorwegen is verbazend. Het aantal reizigers in Engeland in één jaar bedraagt gemiddeld 100,000,000 die door een gerekend 12 Eng. mijlen reizen en daartoe een half uur noodig hebben. Met de diligences was daartoe anderhalf uur noodig. Dus worden er 100,000,000 uren bespaard, en rekent men 8 werkuren op eenen dag, dan is die besparing 39,000 a 40,000 werkjaren, waarin de verdienste dus niet door reizen verloren is.

Het vervoer van brieven is, door de groote snelheid ook sterk toegenomen. Nadat de brievenposterij was ingevoerd was het niet ongewoon, dat de Londensche brievenmail met eenen enkelen brief te Edimburg aankwam. Nu worden dagelijks over

den spoorweg meer dan 20,000 brieven uit het Zuiden naar die stad vervoerd, om daar afgeleverd te worden. Ten tijde van de oprigting der briefpostwagens beliepen de inkomsten van het postambt jaarlijk slechts 146,000 £ maar na verloop van eene halve eeuw bedroegen die meer dan 2,000,000 £.

Iets zeer eigenaardigs heeft eene soort van menschenmarkt, die te Posen gehouden wordt. Geheel de dienende klasse, voor zoover zij namelijk van Poolsche afkomst is, verhuurt zich geregeld op St. Jansdag tegen het volle volgende jaar, en begeeft zich dan ook daartoe op dien dag naar de stad, om er een nieuw dienstverdrag aan te gaan. Allen die eene dienst zoeken, verzamelen zich alsdan op eene bepaalde plaats van het groote marktplein en stellen zich hier van den ochtend tot den avond ter persoonlijke bezigtiging, tot dat zij eene van wederzijden aannemelijke jaardienst gevonden hebben. Dit doen inzonderheid huis en lijfknechts, koetsiers, koks, hoveniers, huis of landelijke opzigters, huishoudsters en dergelijken. Degenen nu, die zulke personen behoeven, begeven zich naar de markt, bezien de zich ten toon stellende personen van het hoofd tot de voeten en van alle zijden, laten zich hunne getuigschriften vertoonen en sluiten dan, zoo zij zulks voegzaam oordeelen, het dienstcontract. Voor den psijcholoog is eene wandeling over deze menschenmarkt ontegenzeggelijk zeer belangwekkend, vooral daar de zich te huur biedenden in den regel jong, vrolijk en opgeruimd zijn, want het eerkwetsende van zulk eene tentoonstelling gevoelt men er nog niet.

De Fransche *Moniteur* behelsde den 19 Febr. het besluit van den senaat, waarbij ieder die zich als kandidaat stelt bij de verkiezing van leden voor de wetgevende vergadering, in de verpligting gebragt wordt om acht dagen vóór de verkiezingen, den bij de wet voorgeschreven eed af te leggen. Dit voorschrift vindt zijn grond in de omstandigheid, dat enkele leiders der republikeinsche partij zich als kandidaten stelden en na verkozen te zijn, den eed van trouw aan de constitutie en den keizer weigerden af te leggen. Vooral na den jongsten aanslag op het leven des keizers, heeft het dezen weinig moeite gekost om zijne meening tot wet te doen verheffen, dat niemand meer verkiesbaar is, die dezen eed niet vooraf aflegt. Voor het overige schijnt in de kamer van afgevaardigden geen al te groote geestdrift geheerscht te hebben voor het ontwerp, waarbij algemeene veiligheids maatregelen worden voorgeschreven. Alhoewel de *Moniteur* daarover genoegzaam het stilzwijgen bewaart, is het toch uitgelekt, dat de heer Emile Olivier het ontwerp in zijn geheel ten heftigste bestreden heeft en dat ook de markies d'Andelarre tegen sommige bepalingen op goede gronden is opgekomen.

Het volgende is eene opgave van de Engelsche ministeriën die elkander sedert 1830 opgevolgd hebben: Het kabinet Grey 1830—1834; Melbourne 1834; sir Robert Peel (eerste ministerie) 1834—1835; Melbourne (twee kabinet) 1835—1841; sir Robert Peel (tweede ministerie) 1841—1846; lord John Russel 1846—1852; lord Derby (eerste ministerie) 1852; lord Aberdeen 1853—1855; lord palmerston 1855—1858. Hieruit ziet men dat het ministerie Derby in 1852 zich nog geen jaar heeft staande gehouden.

Burgerlijke Stand.

Van den 26 Maart tot den 1 April, zijn alhier ingeschreven als, overleden:

Den 26n., Cornelis Jone, . . jaren. Idem, Edugonda Eugenia Popken, 2 maanden en 2 weken. Den 27n., Thomas Mierde, 55 jaren n. g. Den 28sten, Helena Berchem, 45 jaren. Den 31, Johannis Eduard Bassano, 4 jaren en 6 maanden. Den 1sten April, Hanna Benjamin de Vries, Echtg. van Simon Jacob Gomperts, 50 jaren en 5 maanden.

Producten-Handel.

Op Vendu verkocht:

Den 1n. dezer, 7 groote- en 24 blomvaten beschadigde HEELE KOFFIJ; afkomstig van plant. Brunswijk en Onvergenoegd, a 12—15 cts.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

VRIJDAG, den 2den April 1858.

De verlaten grond Kweeklust.— *f* 100—

De verlaten grond Zwitserland.— *f* 75.—

Beiden door W. E. Ruhmann.

Op de verlaten grond Monplaisir is *geen bod gedaan.*

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal. Sluit 10 dezer.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. Zaal. Sluit 15 dezer.

Theodora Josina, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal. Sluit *Medio* dezer.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H Zaal. Sluit uiterlijk *Ultimo dezer.*

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Favereij.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

ADVERTENTIEN.

A. SALOMONS,
Vendumeester,

zal op WOENSDAG e. k. des morgens om 9 uur ten zijnen huize verkoopen:

De slavin *Cornelia* met hare kinderen *Ferdinand*, *Louise* en *Jacques*, allen op Plant. gewerkt hebbende, aankomende Mevr. wed. C. GRAY. [4519]

VENDU

van **SLAVEN** behoorende aan den boedel van wijlen den Heer A. G. REHME, waaronder *VELDNEGERS* en *VELDMEIDEN*, door en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, op Dingsdag den 13n. April 1858, des namiddags 4 ure. [4518]

[4520] Door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, zal in de maand Mei e. k. worden verkocht:

Het **HUIS** en **ERF** aan de *Graven Straat* La. A No. 3, aankomende den boedel van wijlen den Heer G. C. BERCH GRAVENHORST.

De veil-conditien zullen *drie* dagen vóór den verkoop ten huize van voornoemden Vendumeester ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 2 April 1858.

Wm. HUMPHREIJS qq.
C. M. MOES qq.

Suikervaten **HOEPELS**.
Pp. en Wp. *PLANKEN*.
Pik, Teer en Terpentijn.
Breeuwwerk, Amerik. **VALAXEN** in soorten, *groene* Zeep, *EPSOM* en grof **ZOUT**, los en in vaten.
SUIKERKALK, **Kalksteenen**.
Zwarte *THEE*, bij 't pond, gezouten **OSSENTONGEN** in vaatjes en bij het stuk.— Te bekomen bij
(4517) EDUARD KöLLE.

De ZALF en PILLEN van *HOLLOWAY*,

zijn een onfeilbaar middel tegen scheurbuik,

Thomas Andrews te Newcastle, was sedert jaren lijdende aan scheurbuik en kwade vochten over alle deelen des ligchaams. Hij was onder behandeling geweest van onderscheidene geneeskundigen doch vond daarbij volstrekt geen baat, eindelijk werd hij zelf ongeneesbaar verklaard. Toen begon de arme man als eene laatste hoop de Pillen van Hollowaij te gebruiken welke zijne ziekte zoo volkomen in derzelver oorsprong weg namen, dat hij in tijd van zes weken zijn gewonen arbeid kon hervatten, en thans zijne geheele huid zoo zuiver is als die van een kind.

Deze **Zalf** en **Pillen** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. (4521)

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » . » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . »—25
De prijs der Advertentien is per regel » —25